

Suret

— sahrayeli · 11 Şubat 2016

SURET !Daha öğrenmeden, hayatın cilve denilen manasınıDüşersin içine çıkılmayan çukurlarından nasiplenipZamanı aleyhine döndürürken bile haberin olmazİbret alması gereken bir çok şeyin nazarındaFırtınalar koparır, o zavallı öksüz benliğindeDüşünen aklın yerinde allak bullak olurkenDilin damağına yapışır, hararete vurdukçaVicdanına sığmayan zalimlikse özgüveninNedenleri hummalı esrara dönüşür gizemlerinMünafığa büründüyse karanlığın gölgesindeYamacında bel büktürür sırf sınırcasınaDoyumsuzluğu seçmiş, yazık hummalı gözlerİstekle arzuları çoğaldıkça, hırsa dönüşür olmuşTeferruat çözülmeyen hali aldıkça darmadağın,Feryat fığana nakşettirir, dillerin kemiğinden süzülüpÇok geçmişlik işe yaramaz olduğunu, açığa verir sözlerİdrak edemez imgelere, çünkü mantığı elvermezken,İpin ucunu saldığında ise, geç kalmışlık diz boyuykenArtık dönmez dünya, etrafında pervane gibiykenDüşenin tutmazlar elinden, kapıları yüze çarpılırkenZindanına gömülür, ışısız yerin dibine sokulduğu anYüreğini alt üst eden, çıkmazın içinde kaybolurSuretinde sararıp soldukça ise, için için kahrolurNesrin Önem Demir 11 02 2016